

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1330/2019
10.12.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Соње Павловић, Радослава Петровића и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Станислава Слуке, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Станислава Слуке, адвоката Бошка Арсенијевића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду К 141/18 од 13.05.2019. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 668/19 од 12.09.2019. године, у седници већа одржаној дана 10.12.2019. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Станислава Слуке, адвоката Бошка Арсенијевића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду К 141/18 од 13.05.2019. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 668/19 од 12.09.2019. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду К 141/18 од 13.05.2019. године окривљени Станислав Слука оглашен је кривим због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика па је осуђен на казну затвора у трајању од 3 године.

Истом пресудом, на основу члана 87. и 246. став 7. Кривичног законика, према окривљеном је изречена мера безбедности одузимање предмета па је одлучено да се од окривљеног одузимају опојне дроге и средства за њихову прераду и то: биљка „Cannabis“, у нето количини 57,57 грама, биљка „Cannabis“, у нето количини 16,87 грама, једна метална мрвица за мрвљење опојне дроге марихуане, са ликом ... и заставом ..., које ће по правноснажности пресуде уништити МУП Републике Србије.

На основу члана 264. став 1. ЗКП, окривљени је обавезан да сноси трошкове поступка, на начин и у износу како је то ближе одређено изреком првостепене пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 668/19 од 12.09.2019. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног и првостепена пресуда потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости, благовремено је поднео бранилац окривљеног Станислава Слукe, адвокат Бошко Арсенијевић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд уважи поднети захтев, као основан и укине побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Станислава Слукe је неоснован.

Бранилац окривљеног Станислава Слукe захтев за заштиту законитости подноси због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП која је општег карактера, при чему формално не означава ни једну повреду закона, али се из образложења захтева може закључити да је исти поднет због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП. Ово, имајући у виду да из навода захтева суштински произилази да је суд погрешно правно квалификовао радње окривљеног као кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, јер по ставу браниоца, радње које је окривљени предузео – брање, сушење, уситњавање, не представљају производњу канабиса као опојне дроге, те да је психоактивна контролисана супстанца већ постојала у зрелој биљци и ништа ново није створено из одређеног материјала. У прилог свом ставу, бранилац у поднетом захтеву истиче да је чланом 22. став 1. Закона о психоактивним контролисаним супстанцама, дефинисана производња психоактивне контролисане супстанце тако што се производњом сматра припрема, изоловање, синтеза, пречишћавање, модификација, прерада, мешање, паковање и сваки други поступак којим се добија или се доприноси добијању психоактивне контролисане супстанце коришћењем хемијских, физичких и биолошких процеса.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости, по налажењу овог суда не могу се прихватити као основани, а из следећих разлога:

Кривично дело из члана 246. став 1. Кривичног законика, чини онај који неовлашћено производи, прерађује, продаје или нуди на продају или ко ради продаје купује, држи или преноси или ко посредује у продаји или куповини или на други начин

неовлашћено ставља у промет супстанце или препарате који су проглашени за опојне дроге.

Радња извршења кривичног дела из члана 246. став 1. Кривичног законика садржи већи број алтернативно постављених радњи и може се састојати у производњи, преради, продаји или нуђењу на продају опојних дрога као и у куповању, држању или преношењу ради продаје опојних дрога, а учинилац мора поступати неовлашћено.

Под производњом се подразумева свака активност извршиоца којом се из одређеног материјала може добити супстанца која има својство опојне дроге. У чему ће се та активност састојати зависи од природе материје која се прерађује и од које се добија супстанца која има својство опојне дроге.

У конкретном случају, окривљени је изреком првостепене пресуде оглашен кривим да је убрао једну биљку „канабиса“, коју је донео у породичну кућу, у собу у којој је боравио, где је исту обрао, тако што је убрао листове са биљке канабиса и ставио их да се суше у картонску кутију, те је убрао цветове тзв. хедове са биљке „канабиса“ и упаковао их у кесу, а потом тако убране хедове у току дана вадио из кесе и сушио на тераси, а потом након што су се осушили, исте уситњавао уз помоћ металне мрвилице за мрвљење опојне дроге, а сама природа ове материје пружа могућност да се убирањем, сушењем и мрвљењем може добити материја која има својство опојне дроге. Управо те радње је предузео окривљени и добио материјал за који је несумњиво утврђено да има својство опојне дроге, па се због тога, у конкретном случају његове радње и имају сматрати производњом опојне дроге у смислу члана 246. став 1. КЗ. Наиме, окривљени је у конкретном случају, вршио прераду биљног материјала – канабис сатива, сушењем и тако добио материјал за који је несумњиво утврђено својство опојне дроге односно исти је предузео радње којима се долази у фазу производње и добија супстанца која представља опојну дрогу подобну за конзумацију - убирање листова и цветова са биљке канабис, њихово сушење, мрвљење и паковање, а што је овде управо случај.

Због наведеног, неосновано се захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног указује на повреду закона из члана 439. тачка 2) ЗКП.

Из напред наведених разлога, Врховни касациони суд је, на основу члана 491. став 1. ЗКП, донео одлуку као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Андреа Јаковљевић,с.р.

Председник већа-судија
Зоран Таталовић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић